

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 767/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 8 września 2023r. w sprawie II K 328/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	B. B. (1)	Oskarżony B. B., pomimo wieloletniego zażywania marihuany, nie zauważył u siebie potrzeby sięgnięcia po większą ilość środka celem odurzenia się.	wyjaśnienia B. B.	157v,,
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	B. B. (1)	Brak świadomości oskarżonego w chwili czynu o nielegalności	Wyjaśnienia B. B.	157v

		posiadania marihuany w Polsce.	
1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1.	- częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. B.;	- sąd odwoławczy za wiarygodne uznał wyjaśnienia B. B., które ten złożył w toku postępowania odwoławczego co do tego, jak działa na jego organizm marihuana tj. tego, że oskarżony nie zauważył u siebie potrzeby sięgnięcia po większą ilość środka celem odurzenia się; z zawodowego doświadczenia wynika, że reakcja organizmu na ten środek odurzający ma osobniczy charakter; żaden inny dowód nie przeciwstawił się dokonanemu ustaleniu;	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne)			

<p>oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>2.1.2.1.</p>	<p>- częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. B.;</p>	<p>- sąd odwoławczy za niewiarygodne uznał wyjaśnienia B. B., które ten złożył w toku postępowania odwoławczego co do tego, iż w chwili czynu tj. w dniu 5 kwietnia 2023r. nie miał on świadomości o bezprawności (w znaczeniu popełnienia przestępstwa karnego) posiadania w Polsce marihuany – przeczy temu analiza karty karnej B. B. z której wynika, iż wielokrotnie był on w przeszłości karany - również w Polsce za posiadanie narkotyków; najbardziej wyrazistym tego potwierdzeniem jest porównanie dat wydania wyroków skazujących o sygn. IIK 553/18, II K 727/18, II K 1018/18 i II K 275/19 – wszystkie dotyczące skazań za posiadanie narkotyków. Sam B. B. także przyznał, iż był karany właśnie w związku z naruszeniem</p>	

		<p>przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii. W Polsce nigdy żaden narkotyk, w szczególności środków odurzających w postaci marihuany, nie był legalny (w znaczeniu jego posiadania). Sąd odwoławczy zważył, iż nawet jeśli gdzieś, kiedyś w środkach masowego przekazu w kraju toczyły się dyskusje na temat legalności posiadania takiego środka – to co najwyżej była to głos niewielkiej grupy osób/pojedynczej osoby i dotyczył takiej sytuacji jako jedynie czysto hipotetycznej.</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. obraży prawa procesowego tj.:</p> <p>a. art.175 § 1 kpk w zw. z art. 374 §1 kpk w zw. z art. 116 kpk poprzez zaniechanie doprowadzenia oskarżonego, a w konsekwencji tego nieodebranie</p>	<p># zasadny – 1a</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny – 1b, 2</p>	

wyjaśnień i
oświadczeń o
których mowa w
art. 386 §1
kpk w sytuacji,
gdy oskarżony B.
B. będąc już
pozbawionym
wolności w
momencie
przesłuchania w
postępowaniu
przygotowawczym,
złożył wniosek o
takie
doprowadzenie, a
co doprowadziło do
naruszenia prawa
oskarżonego do
złożenia wyjaśnień,
co chciał uczynić,

b. art. 7 kpk w
zw. z art. 410 kpk
poprzez przyjęcie, iż
oskarżony posiadał
4,561 g netto środka
odurzającego, gdy
z akt wynika iż
gramatura środka
odurzającego w
postaci delta-9-
tetrahydrokannabinolu
stanowi niewielki
ułamek masy
całkowitej suszu
roślinnego
ujawnionego u
oskarżonego, a co
rzutowało na błędne
nie zastosowanie
wobec oskarżonego
art. 62 ust. 3 ustawy
o przeciwdziałaniu
narkomanii, za ilość
środku nie była
znaczna;

2. rażącej
niewspółmierności

	<p>kary poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, w oderwaniu od kwantyfikatorów wymiaru kary, o jakich mowa w art. 53 § kk, w szczególności gdy tak orzeczona kara nie współgra ze stopniem społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Na wstępie należy podnieść, iż w aktach sprawy brak jest potwierdzenia, by oskarżony wniosek o doprowadzenie swojej osoby na rozprawę główną – i to z wyrażeniem woli osobistego w niej uczestnictwa, złożył jeszcze w toku postępowania przygotowawczego. Myli się więc apelant podnosząc, że taką wolę oskarżony już wówczas przekazał organom ścigania. Trudno bowiem za takowa wolę uznać zdanie wypowiedziane w trakcie wyjaśnień „Wszelkie</p>				

wyjaśnienia w tej sprawie złożę przed Sądem”, szczególnie gdy w ten sam dzień oskarżonego zwolniono do domu. Faktycznie oskarżony był zatrzymany w sprawie w dniu 5 kwietnia 2023r. ale jeszcze w tym samym dniu zwolniony „po wykonaniu czynności”. Dopiero po informacji ze strony obrońcy, załączono do akt informację z systemu (...) potwierdzającą ponowne osadzenie B. B. od dnia 2 czerwca 2023r. do innej sprawy II K 767/20 (k.75-76). Zawiadomienie o kolejnym, a przy tym pierwszym merytorycznym terminie oskarżony odebrał w dniu 12 lipca 2023r. (z należytych pouczeniem o terminie i sposobie złożenia wniosku o doprowadzenie k.71), a do dnia terminu rozprawy wyznaczonej na datę 8 września 2023r. ani oskarżony, ani obrońca nie wnosili o doprowadzenie w/w. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, jakoby w sprawie doszło do

podnoszonej obrazy przepisów art.175 § 1 kpk w zw. z art. 374 §1 kpk w zw. z art. 116 kpk.

Dodatkowo na etapie postępowania odwoławczego oskarżonego doprowadzono na rozprawę i umożliwiono mu złożenie wyjaśnień.

Apelacja obrońcy okazała się być niezasadna także w zakresie sygnalizowanej obrazy przepisów postępowania (punkt 1b) – która miała doprowadzić do niewłaściwej kwalifikacji prawno-karnej czynu i zastosowanej represji karnej. Obrońca zarzucił tu w istocie dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w zakresie przyjęcia, iż oskarżony posiadał 4,561 g netto środka odurzającego.

Apelant nazwał ów zarzut jako „obraza przepisów postępowania” (art. 7 kpk, art. 410 kpk), podczas gdy jawi się on jako zarzut z kategorii błędu w ustaleniach faktycznych, co do posiadanej ilości narkotyku oraz

prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawno-karnej. Niezależnie jednak od nazewnictwa, ani zarzut z kategorii prawa procesowego (choć obrońca nie wskazywał dokładnie który dowód oceniono z obraza art. 7 kpk, bądź też którego dowodu nie ujawniono na rozprawie głównej), ani ustaleń faktycznych nie przekonuje.

W ocenie obrońcy posiadanie narkotyku dotyczyło ilości nieznacznej, albowiem gramatura środka odurzającego w postaci delta-9-tetrahydrokannabinolu stanowiła niewielki ułamek masy całkowitej suszu roślinnego ujawnionego przy oskarżonym. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego obrońca łączył ów zarzut z treścią opinii z zakresu badań fizykochemicznych (oceną opinii?). Sąd odwoławczy zważył, że ocena w/w opinii dokonana przez sąd meriti jest ze wszech miar poprawna. Poprawne są także

ustalenia tego sądu, co do ustalonej ilości posiadanego narkotyku. Myli się skarżący gdy wywodzi, że zabronionym prawnie posiadaniem objęta może być tylko ta część suszu roślinnego, w której ewentualnie zawiera się ciężar składowej substancji czynnej delta-9-tetrahydrokannabinolu powyżej 3%. Dokładna analiza w/w opinii wskazuje jednoznacznie, że w suszu posiadanym przez B. B. zawartość w/w substancji czynnej wynosiła powyżej 0,3 %, co świadczyło, że susz pochodzi z konopi innych niż włókniste, a takie konopie (ziele konopi innych niż włókniste oraz żywica) znajdują się wśród zabronionych prawem środków odurzających. Jedynie, gdyby procentowa zawartość w/w substancji czynnej w suszu wynosiła poniżej 0,3 % zawartości ogólnej, wniosek o przynależności do konopii innych niż włókniste było odmienny. Chodzi więc o ustalenie

procentowej
zawartości
zakazanej substancji
czynnej w
odniesieniu do
całości
zatrzymanego
przedmiotu, a nie
teoretyczne
wyobrażenia o
wyzolowywaniu
jakiejs części suszu.

Z tak opisanym
zarzutem apelant
łączył zasadność
zakwalifikowania
zachowania
oskarżonego jako
wyczerpującego
dyspozycję art. 62
ust. 3 ustawy
o przeciwdziałaniu
narkomanii. Wbrew
twierdzeniom
skarżącego
kwalifikacja prawo-
karna zachowania
oskarżonego jest
poprawna. Nie
istnieje
skodyfikowany
katalog kryteriów
pozwalających na
uznanie, czy w danej
sytuacji wystąpił
wypadek mniejszej
wagi, o którym
mowa w art. 62
ust. 3 ustawy
o przeciwdziałaniu
narkomanii.
Każdorazowo
decydować będą
o tym łącznie
przedmiotowe i
podmiotowe
okoliczności sprawy,
przy czym pod
uwagę należy wziąć

takie elementy jak: ilość i rodzaj środka bądź substancji, cel, w jakim środek ten posiadano, finalne przeznaczenie (np. wprowadzenie w stan odurzenia, zaspokojenie potrzeby osoby uzależnionej czy też zmniejszenie cierpienia osoby chorej) - tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 września 2022 r. sygn. II AKa 88/22. Biorąc pod uwagę ustalone w sprawie okoliczności, nie sposób uznać, aby w przypadku oskarżonego B. B. uzasadnionym było zakwalifikowanie przypisanego mu czynu jako typu uprzywilejowany analizowanego przestępstwa. Pamiętać należy, iż czyn oskarżonego stanowi beztróską kontynuację wieloletniego okresu, w którym B. B. dopuszcza się szeregu przestępstw, także wielu z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przyznając sobie prawo do zażywania marihuany, bo lubi i pomimo prawnego zakazu, nie widzi w tej czynności - wykonywanej na terenie Polski,

żadnego problemu, sam będąc również osobą od niego uzależnioną (skoro jak twierdzi pali marihuanę od 20 lat, to takie uzależnienie ma miejsce). Tak więc ocena analizowanego czynu, dokonana z szerszej perspektywy, nawet przy uwzględnieniu iż chodzi o kilka gram miękkiego narkotyku - wyklucza sugerowane przez obrońcę oskarżonego rozstrzygnięcie.

Obrońca podniósł, iż orzeczona wobec oskarżonego kara nosi znamiona rażącej w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk (ocenia ją jako wręcz oderwana od kwantyfikatorów o których mowa w art. 53 §1 kk).

W orzecznictwie trafnie podkreśla się, że zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to nie uwzględnia w

sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popelnienia
przestępstwa, jak i
osobowości sprawcy,
innymi słowy -
gdy w społecznym
odczuciu jest karą
niesprawiedliwą
(vide: wyrok
Sądu Najwyższego
z dnia 11 kwietnia
1985 r., V KRN
178/85, OSNKW
1985, nr 7-8,
poz.60).
Niewspółmierność
zachodzi zatem
wówczas, gdy suma
zastosowanych kar
i innych środków,
wymierzonych za
przypisane
przestępstwa, nie
odzwierciedla
należyte stopnia
szkodliwości
społecznej czynu
i nie uwzględnia
w wystarczającej
mierze celów kary
- vide: wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
30 listopada 1990 r.,
Wr 363/90 (opubl.
OSNKW 1991, nr
7-9, poz. 39). Nie
chodzi przy tym
o każdą ewentualną
różnicę co do jej
wymiaru, ale o
różnicę ocen tak
zasadniczej natury,
iż karę dotychczas
wymierzoną nazwać
można byłoby -
również w
potocznym
znaczeniu tego słowa

- "rażąco"
niewspółmierną, to
jest niewspółmierną
w stopniu nie
dającym się wręcz
zaakceptować (vide:
wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
2 lutego 1995 r., II
KRN 198/94, LEX nr
20739).

Zdaniem sądu
odwoławczego
wymierzona kara 10
miesięcy
pozbawienia
wolności za
posiadanie 4,561
g netto marihuany
tylko „na pierwszy
rzut oka” jawi się
jako surowa. B.
B. (1) mając 38
lat był uprzednio
karany aż 24
krotnie (!). Skazania
wymienione w
karcie karnej, do
jakich doszło na
terenie państwa
obcych, zgodnie z
treścią art. 114a kpk,
należy uwzględnić.
Odejmując dziecięce
lata, wniosek jest
jeden: skazany jest
wysoce
zdemoralizowaną
jednostką, a
orzekane wcześniej
kary, wielokrotnie o
charakterze
bezwzględny,
wydają się nie mieć
żadnego wpływu
na zmianę jego
zachowania. Wiele
spośród tych skazań
– łącznie 15 to

wyroki związane z
bezprawnym
posiadaniem, czy
nielegalnym
obrotem
narkotykami,
oskarżony to osoba
uzależniona, ale
też nie wykazująca
najmniejszej nawet
skruchy, nie widząca
negatywnego
wpływu tych
środków na życie
i zdrowie własne
i innych, czy
choćby nie nadająca
należytej powagi
swojemu
zachowaniu,
pomimo dorosłości
całkowicie
beztroska. Oceny
tej nie jest
w stanie zmienić
fakt zamieszkiwania
oskarżonego na
terenie Holandii,
gdzie
prawdopodobnie
zażywanie/
posiadanie
marihuany (czy
jakiejś określonej
jej ilości!) jest
dozwolone. Analiza
kary karnej
wskazuje, że
oskarżony jest
wyjątkowo mobilny
tj. przemieszcza
się i popełnia
przestępstwa tak
w Polsce, jak i
w Holandii, czy
Wielkiej Brytanii i
najwyraźniej
żadnego z reżimów
prawnych
obowiązujących w

tym państwach nie jest w stanie przestrzegać.

Jakby tego było mało, dokładna analiza karty karnej wskazuje, że przedmiotowego czynu oskarżony dopuścił się korzystając z dobrodziejstwa odroczenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 767/20. Nawet więc oczekiwanie na osadzenie w innej sprawie, nie było w stanie powstrzymać oskarżonego przed kolejnym wejściem w konflikt z prawem.

Podsumowując powyższe: orzeczona w sprawie kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, choć surowa, to nie nosi cech rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

W żadnym także wypadku brak jest podstaw do wnioskowanego umorzenia absorpcyjnego. O takowym można było zasadnie twierdzić, gdyby wymiar orzeczonej wyrokiem łącznym

<p>wobec oskarżonego kary (którą aktualnie odbywa) oscylował w granicach maksymalnej przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności (aktualnie takowa granica to 30 lat), a nie wymierzonej tym wyrokiem kary 2 lat i 10 miesięcy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- o zmianę wyroku wobec B. B. i przyjęcie, iż oskarżony posiadał środki odurzające w nieznaczej ilości, gdzie właściwa masa substancji czynnej stanowiła niewielki ułamek całości, co stanowi występki z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a w konsekwencji umorzenie postępowania wobec oskarżonego w oparciu o przepis art. 11 § 1 kpk, jako że orzeczenie kary w stosunku do oskarżonego byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kar orzeczonych za inne podobne przestępstwa, a interes pokrzywdzonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

temu się nie sprzeciwia;		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>- apelacja zmierzająca do zmiany wyroku poprzez zmianę opisu czynu i umorzenie absorpcyjne nie, zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wymienionych powyżej;</p> <p>Zgodnie z treścią art. 11 § 1 kpk postępowanie w sprawie o występki, zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 5, można umorzyć, jeżeli orzeczenie wobec oskarżonego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za inne przestępstwo, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.</p> <p>Instytucja ta stanowi jednak odstępstwo od zasady legalizmu, gdzie rezygnacja ze ścigania</p>		

podyktowana jest niemożnością osiągnięcia jakiegokolwiek celu kary za przypisane przestępstwo ze względu na znaczącą dysproporcję pomiędzy rodzajem i wysokością kary już orzeczonej prawomocnie za inne przestępstwo a karą, która zostałaby orzeczona w postępowaniu podlegającym umorzeniu. Zakłada się zatem, że brak celowości ukarania sprawcy za przypisane przestępstwo może stanowić wystarczające uzasadnienie dla odstąpienia od zastosowania państwowego prawa karania. Okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności porównanie wymiaru orzeczonej w niej kary pozbawienia wolności do kary łącznej, jaką aktualnie odbywa B. B. sprzeciwia się zastosowaniu tej wyjątkowej instytucji zarezerwowanej dla wypadków wyjątkowych.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wina, sprawstwo,		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
- apelacja nie zakwestionowała skutecznie sprawstwa, jego ustalenie jest prawidłowe, podobnie jak zastosowana wobec sprawcy represja karna;		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
	Przytoczyć okoliczności		
pkt 2	O wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o treść art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Zdaniem sądu odwoławczego, mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego oraz sytuację materialną i osobistą oskarżonego, zasadnym jest		

	nieobciążanie go obowiązkiem poniesienia kosztów procesu za drugą instancję.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 08.09.2023r. w sprawie II K 767/23		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana